

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.1.165/2024/16.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke
Dr. Hornyák Szabolcs János, előadó bíró
Dr. Bartkó Levente, bíró
Dr. Horváth Péter, bíró
Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2025. június 17.

Az ügy tárgya: foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés vétsége

Terhelt(ek): terhelt

Első fok: Nyíregyházi Járásbíróság, 42.B.485/2021/29., ítélet,
tárgyalás, 2023. február 14.

Másodfok: Nyíregyházi Törvényszék, 4.Bf.204/2023/8., ítélet,
nyilvános ülés, 2023. november 10.

Az indítvány előterjesztője: a terhelt védője

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés vétsége miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Nyíregyházi Járásbíróság 42.B.485/2021/29. számú és a Nyíregyházi Törvényszék 4.Bf.204/2023/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Nyíregyházi Járásbíróság a 2023. február 14. napján meghozott 42.B.485/2021/29. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés vétségében [Btk. 165. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont]. Ezért őt 1 év szabadságvesztésre és 300 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint, így összesen 600.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén azt fogházban kell végrehajtani, és ebben az esetben a terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legalább három hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[2] Védelmi fellebbezések alapján eljárva a Nyíregyházi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2023. november 10. napján jogerős 4.Bf.204/2023/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtatta meg, hogy a terheltet előzetes mentesítésben részesítette, egyebekben azt helybenhagyta.

[3] A jogerős ítéletben megállapított tényállás lényege a következő:

2020. május 15-én 19 óra 30 perc és 19 óra 45 perc között – pontosabban már meg nem határozható időpontban – egy területen a terhelt Tanú1 és Tanú2 társaságában vendégvadászaton vett részt. A vadászaton a terhelt mint vendégvadász, Tanú1 mint vendégvadásztató, míg Tanú2 a vadásztársaság tagja mint a kilövendő vad elbírálója vett részt.

A vadászterületre a Tanú1 által vezetett pickup típusú gépkocsival mentek, ahol a gépkocsi jobb első ülésén a terhelt, míg a hátsó ülésen a Tanú2 tartózkodott.

A vendégvadászat során a Tanú1 mint fegyvertulajdonos a tulajdonát képező, sorozatszám1 sorozatszámú, kaliberjell1 kaliberjelű, típus1 típusú golyós vadászfegyver használatát a terheltnek átengedte, akinek a fegyver használatát és működtetését 2020. május 15. napján, a vadászat előtt, a lakásán már megmutatta.

A vendégvadásztatás ez esetben kettős célt szolgált, lehetőséget adott arra, hogy a terhelt kipróbálhassa a vadászfegyvert arra figyelemmel, hogy egy ugyanilyen típusú fegyvert szeretett volna vásárolni magának, míg másrészt a közös megbeszélés alapján egy őzbakot kívánt elejteni mint vendégvadász.

A terhelt a vadászatot Tanú1 és Tanú2 vadászok jelenlétében 19 óra 30 perc körüli időben, a település1-től nyugati irányban, az ún. helyi név részen, a szektor1-es szektorban kezdte meg, ahol a kanális mellett a vadászaton részt vevők egy csapat őzet fedeztek fel, melyben lőhető őzbak is volt.

Miután Tanú1 a gépkocsival megállt, Tanú1 és Tanú2 távcsővel, míg a terhelt a fegyver távcsövével kereste, szemlélte a Tanú2 által elbírált, és kilőhetőnek minősített őzbakot.

Ekkor a Tanú1 által vezetett gépjárművel a település2-i műút felé északi irányban haladtak, míg az őzek mintegy 1,5 km-re a gépjárműtől jobbra oldalra, egy kissé lankás területen helyezkedtek el. A település1-től település2-re vezető műúttól mintegy 900 méterre megálló, már nem mozgó gépjármű jobb oldali első ablakát leengedve a terhelt – miután Tanú1 a vad kilövésére engedélyt adott – a típus1 típusú golyós vadászfegyverrel két célzott lövést adott le egy 257 méter távolságban lévő, korábban Tanú2 által kilőhetőnek minősített őzbakra, azonban a vadat egyik lövés sem találta el.

Mindezt követően a terhelt a gépkocsiban ülve a fegyvert ismét csőre töltötte, majd Tanú1 felszólítására, miszerint „zárja el a fegyvert”, a tüzelésre kész állapot megszüntetését, a fegyver bebiztosítását jobb kézzel nem tudta végrehajtani, ezért bal kézzel próbálta meg úgy, hogy a fegyver csőtorkolatát a korábban leadott lövések irányával egyezően, de a vízszinteshez képest felfelé, körülbelül 60 fokos szögben tartotta. Ennek során az elsütőbillentyűt bal kezének kis- és gyűrűsujjával működésbe hozta, és így lövést adott le észak-kelet, település1 belterületének irányába.

Figyelemmel a megcélzott őzbakok vadászoktól való helyzetére, a mögöttük, a golyós löfegyver által veszélyeztetett távolságon belül, 935 méterre lévő belterületi ingatlanok, épületek elhelyezkedésére, már a terhelt által korábban település1 belterületének irányába az őzekre leadott két célzott lövés is közvetlen és konkrét veszélyhelyzetet eredményezett, súlyosan veszélyeztette mások életét, testi épségét, vagyonbiztonságát.

A területet, ahol a vadászat történt, közvetlenül határolja a település1-től település2-re vezető közút, illetve jobb oldalról település1 lakott területe található, azt számos település1-i utca határolja.

A mintegy 6.000 méter hatótávolságú golyós löfegyver szabálytalan feszítelenítése során kilőtt, majd lelassult és stabilitását veszített lövedék a lövés helyétől 2.161 méter távolságra, a cím1 szám alatti ingatlanának udvarán tartózkodó sértettet a bal lapockája alatt találta el, majd a lövedék áthaladt a rekeszizom állományán, érintette a lépet, a hasnyálmirigy farkát, a bal oldali mellékvesét, keresztülhaladt a gyomor kiscsörgőbete feletti zsírszöveten, majd áthaladt a máj bal lebenyén, illetve elérte az izmos hasfalat is, melyben egy rövid utat megtéve visszafordult a hasüreg felé a hashártya folytonosságát újból megszakítva, de a testüregbe már nem lépett be. A lövedék mindez alapján balról jobbra, fentről lefelé, hátulról előre haladt, melynek következtében a belszervi sérülések masszív hasúri vérgyülem-képződéssel jártak, melyek elvérzéshez vezettek, így a sértett halála erőszakos úton, elvérzés miatt következett be.

Az elszenvedett lőtt sérülés és a sértett halála között közvetlen oksági összefüggés állapítható meg.

A terhelt a cselekményével megszegte a vad védelméről, a vadgazdálkodásról és a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény (továbbiakban: Vtv.) 72. § (1) bekezdésében foglaltakat, mely szerint „Vadászlőfegyverrel és vadászíjjal lövést leadni csak akkor szabad, ha a vadász a vadat kétséget kizárólag felismerte, és a lövéssel mások életét, testi épségét, illetve a vagyonbiztonságot nem veszélyezteti. A lövés előtt mérlegelni kell a lövedék várható útját és a becsapódás helyét.”.

A terhelt a cselekményével megszegte az 1996. évi LV. törvény végrehajtásáról szóló 79/2004. (V. 4.) FVM rendelet (továbbiakban: Vhr.) 72. § (2) bekezdésében írt rendelkezést is, mely szerint a „A vadászlőfegyvert mindig úgy kell kezelni, hogy az még véletlen elsülés esetén se okozhasson személyi sérülést vagy anyagi kárt. A vadászlőfegyvert csak a lövés előtt szabad tűzkész, illetve golyós löfegyver elsütő billentyűjét gyorsított állapotba helyezni.

Ha a lövés elmarad, a vadászlőfegyvert haladéktalanul ismét biztosítani, a golyós lőfegyver gyorsítóját feszíteni is kell.”.

[4] Következtes a Kúria gyakorlata abban, hogy a felülvizsgálatban irányadó tényálláshoz tartoznak mindazon történeti tények, amelyeket az ítéletben megállapítottak, függetlenül attól, hogy ítéletszerkesztési hiba folytán nem a történeti tényállásban kerültek leírásra, hanem az indokolás más részében, így a bizonyítékok értékelése vagy a jogi indokolás körében.

[5] Ekként jelen ügyben az irányadó tényállás részét képezi az a ténymegállapítás, hogy a szóban forgó fegyver használatát illetően a terhelt gyakorlatlanságát mutatja az is, hogy a nyomozás során tartott bizonyítási kísérlet során a szakértők jelenlétében ismételtén véletlenül működésbe hozta a fegyver biztosítása során az elsütőszerkezetet, vagyis újabb véletlen lövést adott volna le {Nyíregyházi Járásbíróság 42.B.485/2021/29. számú ítélet [55] bekezdés}.

II.

[6] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt – a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára alapítottan – a terhelt felmentése érdekében.

[7] Indokai szerint az eljáró bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt büntetőjogi felelősségét, ugyanis a felrótt cselekmény nem tényállásszerű, mert a terhelt nem sezeget meg foglalkozási szabályt, továbbá a javára ténybeli tévedés mint büntethetőséget kizáró ok is megállapítható.

[8] Álláspontja szerint az eljáró bíróságnak a Vtv. 72. § (1) bekezdésében írt szabály megszegésével kapcsolatos ténybeli megállapítása a foglalkozási szabályok helytelen értelmezésén alapul.

[9] E szabály ugyanis a célzott, vagyis nem a véletlenül leadott lövésekre vonatkozik. Ehhez képest jelen ügyben – a vádhoz kötöttség elvére tekintettel – a terhelt büntetőjogi felelőssége kizárólag a harmadik, véletlen lövés, és következményei tekintetében vizsgálható.

[10] Az irányadó tényállásból nem tűnik ki, hogy az első két célzott, de elhibázott lövés lövedéke hova csapódott be, a tényállás ezen lövésekkel összefüggésben nem tartalmaz olyan tény, amely mások életének, testi épségének vagy egészségének közvetlen veszélyeztetését jelentené. Eseti döntésre hivatkozva utalt rá, hogy a térben és időben meg nem határozott személyt vagy személyeket fenyegető veszély legfeljebb absztrakt veszélyhelyzetet eredményezhet, amely azonban bűncselekmény megállapítására nem adhat alapot.

[11] A fegyver biztosításakor a terhelt alappal feltételezhette, hogy fennállnak a biztonságos vadászat feltételei, és éppen a Vhr. 72. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően járt el, amikor biztosította a fegyvert, amely ekkor véletlenül elsült.

[12] Kifejtette, hogy az eljáró bíróság figyelmen kívül hagyta a Vhr. 67. § (2) bekezdésében írt azon szabályt, mely szerint a vadászterületen a jogosult azoknak az egyénileg vadászó személyeknek a közvetlen (együtt tartózkodó) kíséretéről köteles gondoskodni, akik a biztonságos vagy szakszerű vadászathoz szükséges helyi ismeretekkel nem rendelkezhetnek, vagy azt kéri.

[13] Ez a rendelkezés a helyi ismeretekkel nem rendelkező vendégvadász számára írja elő a kísérő vadász kötelező részvételét az egyéni vadászatban. Az ugyanezen jogszabályhely (3) bekezdésében írtakból kitűnően pedig a vendégvadász csak a kísérő vadász előzetes engedélyével adhat le lövést.

[14] A terhelt e foglalkozási szabályok betartásával járt el, az ügyben nem merült fel olyan körülmény, amely alapján meg kellett volna kérdőjeleznie a hivatásos vadász helyismeretét. Alappal bízhatott a hivatásos vadászban azért is, mert a döntéseit nem vonta kétségbe a vadászatban a helyi vadászársaság tagjaként részt vevő személy sem.

[15] A jogerős ítélet nem tartalmazza, hogy a lövések helyéről látszott-e lakóépület, lakott terület, illetve, hogy azt a terhelt a lövések pillanatában észlelte. Emellett a vadászatban történtekért a kísérő vadászt ugyanúgy terheli felelősség, mintha ő maga löne a vadra, függetlenül attól, hogy van-e nála fegyver vagy nincs.

[16] Mindezekből következően a terheltnek sem a célzott lövések, sem a véletlen lövés leadásakor nem lehetett tudomása arról, hogy őt a hivatásos vadász olyan helyen vadásztatja, illetve ott engedélyez számára lövést, ahol nem állnak fenn a biztonságos vadászat feltételei.

[17] Ezt érintően téves a másodfokú bíróság azon érvelése, hogy az lett volna elvárható a terhelttől, hogy megfelelő ismereteket szerezzen a vadászterületről, továbbá tévedett abban is, hogy rögzítette, hogy a fegyver hatótávolságán belül épületek voltak.

[18] Utalt rá, hogy a foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés elkövetési magatartása a foglalkozási szabály megszegése, amely azokat az íratlan vadászati szabályokat is felöleli, amelyeket a biztonságos vadászat érdekében mindenkinek kötelező betartani.

[19] Kifogásolta, hogy az ítélet tényállása nem tartalmazza, hogy milyen konkrét – akár íratlan – szabályt segezt meg a terhelt, a szakma általánosan elfogadott íratlan, szokásszerű szabályai szerint hogyan kellett volna tartania a fegyvert annak biztosítása során, és ezzel szemben hogyan tartotta.

[20] Hangsúlyozta, hogy a terhelt éppen a Vhr. 72. § (2) bekezdése szerinti szabálynak megfelelően járt el, amikor az elhibázott lövések után a fegyverét biztosítani akarta. A fegyver ekkor sült el véletlenül, nem akaratlagos mozdulata eredményeként, a megelőző célzott lövésekkel egyező, de azokhoz képest némileg felfelé irányulóan.

[21] A terhelt éppen akkor okozott volna közvetlen veszélyhelyzetet, ha a gépkocsiból ülve leadott lövés után úgy biztosítja a fegyvert, hogy annak során azt a gépkocsi ablakán kifelé tartva, mintegy természetellenes testhelyzetben, lefelé, a föld felé irányítja úgy, hogy közben mellette és mögötte egy-egy személy foglal helyet a lehúzott ablakokkal álló gépjárműben.

[22] Összefoglalva, álláspontja szerint a jogerős ítélet tényállása nem rögzít olyan foglalkozási szabályt, amelynek a terhelt részéről történő megszegése okozta volna a sértett halálos sérülését, de a terhelt tudattartalmát illetően olyan megállapítást sem, amely alkalmas lenne a ténybeli tévedésének cáfolatára. Ezzel szemben a vadásztatás körülményeiből ez utóbbira vonható következtetés.

[23] A Legfőbb Ügyészség BF.1168/2024/2. számú nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[24] Álláspontja szerint a felülvizsgálati indítvány a tévedésre hivatkozó részében törvényben kizárt, ugyanis felülvizsgálati eljárásban ez csak akkor lehetséges, ha az irányadó tényállás tartalmaz olyan ténybeli körülményeket, amelyek alkalmat adhatnak e jogi következtetés levonására. Jelen ügyben azonban a megállapított tényállásban ilyen tények nem szerepelnek.

[25] Kifejtette, hogy az alapügyben eljáró bíróság helyesen állapította meg, hogy a terhelt megszegte a vadászat szakmai szabályait. Mind a célzott lövések, mind a véletlenül elsült lövés e szabályszegések következménye volt.

[26] A célzott lövések esetén az volt a szabályszegés, hogy a terhelt a kellő körülmények között elmulasztva figyelmen kívül hagyta, hogy – a célpont elhelyezkedését figyelembe véve – a lövéseket lakott terület irányába kell leadnia, mellyel mások életét, testi épségét veszélyezteti.

[27] A harmadik, véletlen lövés esetén részben azzal követte el a szabályszegést, hogy a fegyvert a bebiztosítás során objektíve felismerhetően lakott terület irányába tartotta, továbbá a gyakorlatlansága okán a fegyver biztonságos feshatolását nem tudta elvégezni. Álláspontja szerint az is szabályszegés volt a terhelt részéről, hogy a golyós lőfegyvert megelőzően csőre töltötte, holott a lőfegyverrel több lövést nem kívánt leadni. Azzal, hogy a szükséges jártasság hiányában egy olyan fegyvert használt, amelynek lőtávolsága 6.000 méter volt, megszegte azt az általános jellegű íratlan szakmai szabályt is, mely szerint vadászati tevékenységet végezni, lőfegyvert használni csak oly módon lehet, hogy az a személyi biztonságot ne veszélyeztesse.

[28] Az alapügyben eljáró bíróság helytállóan állapította meg, hogy a terhelt a kellő körülmények között elmulasztásával, azaz a hanyagságával összefüggésben elkövetett szakmai szabályszegések következtében a két célzott lövés eredményeként mások életét és testi épségét közvetlenül veszélyeztette, míg a bebiztosítás során véletlenül elsült lövéssel a sértett halálát okozta.

[29] A célzott lövések személyre konkretizált közvetlen veszélyt amiatt eredményeztek, hogy csak a véletlenül múlt, hogy személyi sérülés nem keletkezett. A terhelt által megvalósított bűncselekmény egyébiránt önmagában a sértett halálát eredményező szakmai szabályszegések okán megvalósult, függetlenül a terhelt által megelőzően elkövetett, közvetlen veszélyt eredményező szakmai szabályszegésektől.

[30] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat hatályában tartsa fenn.

[31] A Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára tett észrevételében a védő kifejtette, hogy a jogerős tényállás tartalmazza a tévedés megállapítására okot adó körülményeket, annak alapján ugyanis nem kétséges, hogy a terhelt alappal bízhatott a helyi hivatásos vadász és a helyi vadásztársaság nyilvánvalóan ugyancsak alapos helyismerettel rendelkező tagjának döntésében, különös tekintettel arra is, hogy ez utóbbiak az első két célzott lövést megelőzően távcsövön keresztül is meggyőződtek arról, hogy a lövés nem eredményezhet senkire nézve közvetlen veszélyt.

[32] Utalt arra, hogy csupán feltételezés az, hogy a terhelt tudta, hogy a vadászat konkrét területétől milyen távolságra és milyen irányban található lakott terület. Álláspontja szerint személyre konkretizált, közvetlen veszélyhelyzetet az sem idézett volna elő, ha a terhelt a lövéseket célzottan, általa is tudottan belterület irányába adta volna le.

[33] Hangsúlyozta, hogy a fegyver véletlen elsülését megelőzően a terhelt az irányadó foglalkozási szabályoknak, a józan ész követelményének, az adott szituációnak, az egyéni vadászati formának és az íratlan foglalkozási szabályoknak is megfelelően járt el, mely szabályok betartása a lőfegyver bármely okból történő véletlen elsülése esetére biztosítja a személyi sérülés vagy anyagi kár megelőzését.

[34] Kiemelte, hogy jelen ügyben a fegyver nem a gyakorlatlanság következtében sült el, hanem egy véletlen benyúlás miatt, amely akár a terhelt saját fegyverével is előfordulhatott volna.

[35] Téves az a hivatkozás is, hogy a terhelt szabályszegést követett el azzal, hogy ismételten csőre töltötte a fegyvert annak ellenére, hogy azzal nem lőtt ismételten. Ezzel kapcsolatban ugyanis az ítéleti tényállás nem tartalmaz megállapítást, másrésztől nem is sért foglalkozási szabályt. Csőre tölteni ugyanis akkor is szabad a fegyvert, ha a vadász azt nem süti el, az előírás arra vonatkozik, hogy csupán a lövés előtt szabad kibiztosítani a fegyvert, ami teljesen mást jelent, mint a csőre töltés.

[36] A védői észrevétel kapcsán a Legfőbb Ügyészség akként pontosította a nyilatkozatát, hogy a terhelt részéről az egyéb foglalkozási szabályszegések mellett az minősült a vadászati szabályok megsértésének, hogy a golyós löfegyvert a két célzottan leadott lövést közvetlenül követően csőre töltötte, és tűzkész állapotban hagyta, annak biztosítását, fesztelenítését haladéktalanul nem végezte el, holott a löfegyverrel nem kívánt újabb lövést leadni.

[37] E pontosítással összefüggésben a védő kifejtette, hogy a terhelt az első lövés után azért töltött újra, mert hibázott, és újra löni akart. Sem jogszabályt, sem foglalkozási szabályt nem sért a fegyver újratöltése, és nincs olyan szabály sem, hogy két lövés között a fegyvert be kell biztosítani, ha a vadász rövid időn belül ismételten újabb lövést kíván leadni.

III.

[38] A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[39] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szemben jogi – nem ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 648. § a)-d) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[40] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[41] A Btk. 165. § (1) bekezdése alapján a foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés vétségét követi el, aki foglalkozási szabály megszegésével más vagy mások életét, testi épségét vagy egészségét gondatlanságból közvetlen veszélynek teszi ki, vagy testi sértést okoz. A büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekmény halált okoz [Btk. 165. § (2) bekezdés b) pont].

[42] A bűncselekmény elkövetési magatartása a foglalkozási szabályszegés, amely lehet akár szándékos, akár a kötelezettség elhanyagolásában jelentkező gondatlan magatartás. A szabályszegés megvalósulhat aktív, tevőleges magatartással vagy mulasztással is. Az elkövető büntetőjogi felelőssége akkor állapítható meg, ha a foglalkozási szabályt szándékosan vagy gondatlanul megszegő tevékenységével okozati összefüggésben áll elő más (mások) életének, testi épségének közvetlen veszélybe kerülése vagy testi sérülése (halála), illetve az elkövető szabályszegő mulasztása folytán – bár erre lehetősége volt – nem akadályozza meg a tényállásszerű eredmény bekövetkezését, feltéve, hogy a káros következmény tekintetében gondatlan bűnössége fennáll.

[43] A Btk. 165. §-a szerinti törvényi tényállás ún. keretdiszpozíció, annak tartalmát az egyes foglalkozási szabályok töltik ki. A foglalkozási szabályok tartalmát írott jogi normák, igazgatási szabályok, rendeletek, utasítások, de a szakma általánosságban elfogadott íratlan, szokásszerű szabályai is meghatározhatják.

[44] A Btk. 165. § (4) bekezdése alapján a foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés alkalmazásában foglalkozási szabály a működőképes lőfegyver, a robbantószer és a robbanóanyag használatára és kezelésére vonatkozó szabály is.

[45] Az irányadó tényállás szerint a terhelt vadász, ebből következően a Btk. 165. § (4) bekezdése alapján rá foglalkozási szabályként vonatkoztak a lőfegyver használatára, kezelésére vonatkozó szabályok.

[46] Az eljáró bíróság által a terhelt terhére rótt foglalkozási szabályszegések a következők:

– megszegte a Vtv. 72. § (1) bekezdésében írt rendelkezést, mely szerint vadászlőfegyverrel lövést leadni csak akkor szabad, ha a vadász a vadat kétséget kizárólag felismerte, és a lövéssel mások életét, testi épségét, illetve a vagyonbiztonságot nem veszélyezteti. A lövés előtt mérlegelni kell a lövedék várható útját és a becsapódás helyét.

– Megszegte továbbá a Vhr. 72. § (2) bekezdésében rögzített azon szabályt, hogy a vadászlőfegyvert mindig úgy kell kezelni, hogy az még véletlen elsülés esetén se okozhasson személyi sérülést vagy anyagi kárt, azt csak a lövés előtt szabad tűzkész, illetve golyós lőfegyver elsütő billentyűjét gyorsított állapotba helyezni. Ha a lövés elmarad, a vadászlőfegyvert haladéktalanul ismét biztosítani, a golyós lőfegyver gyorsítóját feszteleníteni is kell.

[47] A felülvizsgálati indítvány szerint az eljáró bíróság tévedett, amikor a terheltnek felrótta a Vtv. 72. § (1) bekezdésében írt foglalkozási szabály megszegését, ez ugyanis a célzott, és nem a véletlen lövés leadására vonatkozik.

[48] A védő álláspontja e tekintetben a következők szerint helytálló.

[49] Mindenekelőtt a Kúria rögzíti, hogy a terhelttel szemben az ügyészség a Btk. 165. § (1) bekezdésében meghatározott, és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő halált okozó foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés miatt emelt vádat, és a bíróság is e bűncselekményben mondta ki bűnösnek.

[50] A Nyíregyházi Járási Ügyészség a B.2946/2020/34. számú vádiratában kifejezetten kivonta a vád tárgyát képező cselekmények köréből a terhelt által leadott első két lövést, amikor akként fogalmazott, hogy a „vízszintes irányban leadott két célzott lövés az őzekre lakott terület irányába történt, azonban a vadak kissé lankás helyszínen való tartózkodása és a mögöttük lévő tereptárgyak elhelyezkedése miatt közvetlen veszélyhelyzetet ezen két célzott lövés még nem idézett elő, az őzbakokra leadott célzott lövések nem veszélyeztették közvetlenül, konkrétan más, illetve mások életét, testi épségét. A vadak elhelyezkedése, a távolság és a lövés szöge egyértelműen kizárta annak lehetőségét, hogy abból baleset származzon, [...]”.

[51] Ezen ügyészi álláspont az eljárás során nem változott.

[52] Továbbmenően, az irányadó tényállásból kitűnően a terhelt terhére rótt, súlyosabb minősítésű (halálos eredménnyel járó) bűncselekményt a terhelt nem az első két lövéssel, hanem a harmadikkal, a lőfegyver véletlen elsütésével valósította meg.

[53] Az eldöntendő kérdés tehát valójában az, hogy e harmadik lövés tekintetében történt-e valamely foglalkozási szabályszegés, jelen esetben a lőfegyver kezelésére vagy használatára vonatkozó, akár jogszabályban írt, akár íratlan (általánosan elfogadott szakmai szokáson alapuló) szabály megsértése.

[54] Kétségtelen, hogy a Vtv. 72. § (2) bekezdésében rögzített előírás – a tartalmából következően – csak a szándékosan leadott lövésekre vonatkozhat. Ebből következően jelen ügyben a vizsgált harmadik lövés kapcsán e szabály megszegése szóba sem kerülhet.

[55] Más a helyzet a Vhr. 72. § (2) bekezdés előírásával, mely szerint a vadászlőfegyvert mindig úgy kell kezelni, hogy az még véletlen elsülés esetén se okozhasson személyi sérülést vagy anyagi kárt, azt csak a lövés előtt szabad tűzkész, illetve golyós lőfegyver elsütő billentyűjét gyorsított állapotba helyezni. Ha a lövés elmarad, a vadászlőfegyvert haladéktalanul ismét biztosítani, a golyós lőfegyver gyorsítóját feszteleníteni is kell.

[56] Rögzítendő, hogy jelen ügyben ezen jogszabályi előírásnak, és az ezt kitöltő szakmai szabályok betartásának van jelentősége.

[57] E jogszabályi előírást kitöltő, a lőfegyver kezelésére vonatkozó (részlet)szabályok egyébként a lőterekről, a lőfegyverek, lőszeresek hatósági tárolásáról, a fegyvertartáshoz szükséges elméleti és jártassági követelményekről szóló 49/2004. (VIII. 31.) BM rendelet 1. számú melléklet 43. pontja alapján a fegyverismereti vizsga kérdései közé tartoznak (név1 igazságügyi vadászati szakértő szám1 számú szakértői vélemény 2-3. oldal).

[58] E szakmai szabályok szerint:

- a golyós lőfegyver tűzkész állapotba hozása alatt a fegyver csövének a használó elé közeli pontra, a föld felé kell irányulnia, hogy véletlen elsülés esetén mások testi épsége és anyagi javai ne legyenek veszélynek kitéve;
- a fegyver csövének a véletlen elsülés elleni biztosítás közben még mindig azonos szögben a föld felé kell néznie;
- a fegyver a vad észlelése után, közvetlenül csak a lövés leadása előtt biztosítható ki [az igazságügyi vadászati szakértő által is hivatkozottan, dr. Fábián Lajos: Fegyverismereti vizsga (felkészülési segédlet) 43. pont, 45-46. oldal].

[59] Ezen szabályok értelmében tehát a golyós lőfegyver tűzkész állapotba hozása, illetve a véletlen elsülés elleni biztosítása során a fegyvernek a használó elé közeli pontra, a föld felé kell irányulnia.

[60] Ehhez képest az irányadó tényállás azt rögzíti, hogy

- a vadászterületre a Tanúl által vezetett pickup típusú gépkocsival mentek, ahol a terhelt a gépkocsi jobb első ülésén foglalt helyet;
- a már nem mozgó gépjármű jobb oldali első ablakát leengedve adta le a terhelt a lövéseket,
- a terhelt az első két, célzottan, észlelt vadra leadott, de elvétett lövést követően továbbra is a gépkocsiban ülve a fegyvert ismét csőre töltötte;
- Tanúl felszólítására, miszerint „zárja el a fegyvert”, a tüzelésre kész állapot megszüntetését, a fegyver bebiztosítását jobb kézzel nem tudta végrehajtani;
- ezért bal kézzel próbálta meg úgy, hogy a fegyver csőtorkolatát a korábban leadott lövések irányával egyezően, de a vízszinteshez képest felfelé, körülbelül 60 fokos szögben tartotta;
- ennek során az elsütőbillentyűt bal kezének kis- és gyűrűsujjával működésbe hozta, és így lövést adott le észak-kelet, település1 belterületének irányába.

[61] A vadászat ezen választott módjával kapcsolatban a Kúria megjegyzi a következőket.

[62] Kétségtelen, hogy korábban jogszabályi tilalom volt a gépjárműből történő vadászatra, amely az álló gépjárműre is vonatkozott. Az álló járművekből történő vadászatra vonatkozó tilalmat ugyanakkor 2004-ben, a Vtv. 2004. évi XCIV. törvénnyel történt módosítását követően feloldották. E módosító törvény 15. §-ához törvényhez fűzött indokolás szerint az alföldi sík terepen az álló jármű platójáról leadott lövés megfelel a biztonságos vadászat követelményeinek.

[63] Értelemszerűen a külső (állami) szabályozás (jogszabályok, szakmai előírások), a szabályozási környezet épp azt hivatott biztosítani, hogy csökkentse az egyébként meglévő kockázat bekövetkezésének esélyét.

[64] Jelen esetben a vadászat álló gépjármű ablakának letekerése mellett, a jobb első ülésről történt, golyós lőfegyverrel, amelyből kilőtt lövedék maximális repülési távolsága 6.000 méter.

[65] A vadászat ezen módja azonban nem eredményezheti azt, hogy ilyen esetben a vadra lövő, a lőfegyvert a gépjármű utasterében tűzkész állapotba hozó, illetve azt ott biztosító vadászra eltérő szakmai szabályok, vagy eltérő biztonsági követelmények lennének irányadóak. Épp ellenkezőleg.

[66] Egyértelmű előírás, hogy tűzkész állapotba hozáskor a fegyver csövének a használó elé közeli pontra, a föld felé kell irányulnia, hogy véletlen elsülés esetén mások testi épsége és anyagi javai ne legyenek veszélynek kitéve; illetve a fegyver csövének a véletlen elsülés elleni biztosítás közben még mindig azonos szögben a föld felé kell néznie.

[67] Jelen helyzetre vonatkoztatva ez nem jelenthet mást, mint a fegyver csövének az engedélyezett löiránynak megfelelő, vízszinteshez képest lefelé, vagy föld felé irányuló tartását.

[68] A terhelt szakmai szabályt sértett tehát, amikor a tüzelésre kész állapot megszüntetését, a lőfegyver – véletlen elsülés elleni – (be)biztosítását a fegyvert a vízszinteshez képest felfelé, körülbelül 60 fokos szögben tartva kezdte meg.

[69] A védő álláspontjával szemben tehát a terhelt e magatartásával kétségtelenül megszegte a Vhr. 72. § (2) bekezdésében írt foglalkozási szabályt, mellyel okozati összefüggésben a sértett halála bekövetkezett.

[70] A szabályszegések azonban nem önmagukban, objektíve tesznek felelőssé, a bűnösség azt jelenti, hogy az alany tehet a bűncselekményt megvalósító magatartás tanúsításáról, és a magatartásával előidézett következményekről. Ekként tehet arról, mert az elkövetéskor belátta, felismerte magatartása jellegét és annak lehetséges következményét (eredményét), illetőleg tehet arról, mert beláthatta volna, felismerhette volna cselekménye jellegét, lehetséges következményeit. A bűnösség a törvényi tényállás tárgyához és tárgyi oldalához fűződő aktuális, pszichikus viszony.

[71] Ez a kapcsolat a rá gondolásban fejeződik ki. Az alany akkor bűnös, ha az elkövetési magatartás tanúsításakor rá gondol a magatartás jellegére és következményére, és ebben a tudatban végrehajtja.

[72] A bűnösség azonban nem csak az aktív rá gondolásban, hanem a rá gondolás hiányában is kifejeződhet, tehát, ha az elkövető az eredményt éppen azért okozza, mert nem gondol magatartása lehetséges következményeire, pedig gondolnia kellett volna. Ez esetben a megkívánt és elvárható rá gondolás hiánya róható fel. A szándékosság és a tudatos gondatlanság esetében tehát a rá gondolás kimutatható, míg a hanyag gondatlanság esetében éppen a megkövetelt rá gondolás hiányáról van szó {Kúria Bfv.III.553/2017/8. szám [64]-[67] bekezdés}.

[73] Tudatos gondatlanság, ha az elkövető előre látja magatartása következményeit, de könnyelműen bízik azok elmaradásában. Hanyag gondatlanság pedig, ha azért nem látja előre magatartása következményeit, mert a tőle elvárható körütekintést elmulasztja.

[74] A könnyelműség és a hanyagság egyaránt bírói értékelés alá eső kategória.

[75] Hanyag gondatlanság esetén, éppen a megkövetelt rá gondolás hiányáról van szó, a megkívánt és elvárható rá gondolás hiánya róható fel.

[76] A rá gondolás hiánya a következmény tényleges előrelátásának hiányát jelenti, amikor tehát nincs tudat, viszont kellő figyelem és körültekintés mellett megvan a lehetősége.

[77] A bűnösség megállapítására vonatkozó védői kifogásokkal kapcsolatban arra kell választ adni, hogy volt-e, és ha igen, mi volt a terhelttől elvárható.

[78] Az elvárás lényege bármely emberi magatartás esetén: tartsd uralmad alatt, ne sérts más. Ez a maximuma a büntetőjog egészének, és a jognak is főparancsa.

[79] Azt, hogy a terhelttől milyen figyelem volt elvárható, illetve, hogy a terhelt az elvárható figyelem vagy körültekintés tanúsítása esetén milyen következményt láthatott volna előre, kétlépcsős gondolati folyamatban fogható meg.

[80] Az első egy objektív mérce, az objektív gondossági kötelesség. E mérce körülhatárolása más akkor, amikor valamely foglalkozásról, és más, ha magánemberi viszonylatról, tevékenységről van szó. Ehhez képest fogalmazható meg az e törvényi tényállásra tartozó elvárhatóság.

[81] Ezzel kapcsolatos elvárhatóság pedig az, hogy legyen biztonságos, biztonságos pedig az, ami nem kockázatos a másakra. Nem kockázatos az, ami nem tesz ki közvetlen veszélynek más.

[82] Közvetlen veszély akkor valósul meg, amikor az élet, testi épség vagy az egészség sérelmének a helyzetre és a személyre konkretizált reális lehetősége jelentkezik; ha pedig a sérelem bekövetkezik, akkor ez értelemszerűen fennáll.

[83] Nem kétséges, hogy minél veszélyesebb egy adott tevékenység végzése az emberi életre, testi épségre, egészségre, annál nagyobb felelősség hárul az ilyen tevékenységet végző, irányító, azt ellenőrző személyekre, következésképpen az ehhez igazodó elvárhatósági szint (szabálykövető magatartás igénye) is egyre magasabb. Értelemszerű ugyanis, hogy ilyen tevékenység folytatása során a legkisebb hiba vagy mulasztás, avagy ezek sorozata igen súlyos következményekhez vezethet.

[84] Jelen ügyben az elvárhatóság kapcsán a következők rögzíthetők.

[85] A lőfegyverek típusainak, azok szerkezetének, működésének, hatásainak, szét- és összeszerelésének, a löszereknek, azok típusainak és tulajdonságainak pontos ismerete nélkül biztonságos lőfegyverhasználat nem képzelhető el.

[86] Az irányadó tényállás szerint a terhelt a vadászat során egy kaliberjellű kaliberjelű, típus1 típusú golyós vadászfegyvert használt, amelynek hatótávolsága mintegy 6.000 méter.

[87] Az irányadó szakmai szabályok szerint, mint minden lőfegyverből leadott lövéskor, így a golyós lőfegyverekből történő lövés esetén is a lehető legnagyobb óvatossággal kell eljárni, sőt, az átlagostól is nagyobb figyelmet kell tanúsítani, mert a golyós lőfegyverből kilőtt lövedék maximális repülési távolsága 5.000-6.000 méter is lehet, és bizonyos körülmények között a lövedék még rendelkezhet annyi repülési energiával, hogy becsapódáskor komoly sérülést, vagy halált okozzon.

[88] Az ilyen fegyver használata esetén általános elvárás, hogy törekedni kell arra, hogy a lövedék még a vad testén történt áthaladás után is a lehető leghamarabb, és a lehető legnagyobb szögben csapódjon a földbe, vagyis mindig legyen golyófogó [dr. Fábián Lajos: Fegyverismereti vizsga (felkészülési segédlet) 42/a. pont, 45. oldal].

[89] Ezen felül az ilyen típusú fegyver (de valójában minden fegyver) használata során az elméleti felkészültségen túl nagy jelentősége van a gyakorlati felkészülésnek is, ez utóbbi tudást csak megfelelően képzett szakember vezetésével, megfelelő környezetben lehet valóban megszerezni [dr. Fábián Lajos: Fegyverismereti vizsga (felkészülési segédlet) bevezetés, 3. oldal].

[90] Ehhez képest az alanyi oldalhoz tartozó tények között a tényállás egyértelműen rögzíti, hogy a terhelt az általa a vadászaton használt golyós lőfegyvert, annak működését, a kezelésének módját nem ismerte, abban rutinja (megfelelő felkészültsége) egyáltalán nem volt.

[91] A tényállás szerint a vadászat egyik célja éppen az volt, hogy a terhelt ezt a típusú vadászfegyvert kipróbálhassa, mert ugyanilyet szeretett volna vásárolni magának. A fegyver használatát és működtetését a fegyver tulajdonosa csak a vadászat napján, a vadászat előtt röviddel mutatta meg a terheltnek.

[92] Ebből nyilvánvalóan az következik, hogy a terhelt a fegyver működtetését pontosan nem ismerte, abban rutint nem szerezhette, a fegyver biztosítását jelentő legalapvetőbb kezelési technikát sem tudta elsajátítani.

[93] Az irányadó tényállás részét képezi az a ténymegállapítás, hogy a szóban forgó fegyver használatát illetően a terhelt gyakorlatlanságát mutatja az is, hogy a nyomozás során tartott bizonyítási kísérlet során a szakértők jelenlétében ismételten véletlenül működésbe hozta a fegyver biztosítása során az elsütőszervezetet, vagyis újból ugyanazt a hibát elkövette, ezáltal újabb véletlen lövést adott volna le {Nyíregyházi Járásbíróság 42.B.485/2021/29. számú ítélet [55] bekezdés}. A szakértő azt rögzítette, hogy a terhelt a fegyverkezeléssel kapcsolatos rutinszerű gyakorlattal nem rendelkezett {Nyíregyházi Törvényszék 4.Bf.204/2023/8. számú ítélet [74] bekezdés}.

[94] Jelen ügyben nyilvánvaló, hogy a véletlen elsütés megakadályozásának elmaradását a kellő ismeret és gyakorlati tapasztalat hiánya, a sértett sérülését pedig a 60 fokos szögben felfelé tartott, 6.000 méteres hatótávolságú fegyverből kilőtt lövedék okozta.

[95] Az elsőfokú bírósággal egyezően helytállóan állapította meg a törvényszék, hogy a terhelttől az lett volna az elvárható és kellően gondos magatartás, hogy megfelelő ismereteket szerezzen a lőfegyver használatáról, biztonságos kezeléséről. Ez azonban nyilvánvalóan nem történt meg.

[96] Mindezekkel a Kúria is maradéktalanul egyetértett. Megjegyzi továbbá, hogy a kellő körülmekintés értelemszerűen ugyanazt jelenti a gépkocsiban ülő vadász esetében is, mint annál, aki állva vagy bármely más testhelyzetben vadászik.

[97] Jelen ügyben tehát a megkívánt és elvárható rá gondolás hiánya róható fel a terheltnek, az, hogy nem szerzett megfelelő ismereteket az általa használt fegyver kezeléséről és használatáról, abban nem szerzett rutint, ennek ellenére fel sem merült benne, hogy a vadászat ne ezzel a fegyverrel lőjön, de még az sem, hogy a vadászat – adott körülmények között – biztonságosabb módját válassza.

[98] A vitán felül rendkívül veszélyes eszköznek tekintendő lőfegyvert csak a legmagasabb fokú biztonság követelményével összhangban állóan szabad használni, amelyhez úgy a használatra, kezelésre vonatkozó szabályok teljes ismeretében, mint a működtetésben való jártasságban megnyilvánuló felkészültség is nyilvánvalóan hozzátartozik.

[99] A felkészültség, jártasság hiánya miatt a terhelt nem volt abban a helyzetben, hogy a fegyvert az uralma alatt tartsa, a fegyver nem megfelelő irányba tartása, ekként nem szabályos kezelése miatt pedig nem tudta megakadályozni, hogy a véletlenül elsütött fegyver másnak halálos sérülést okozzon.

[100] Ez a terhelt büntetőjogi felelősségének alapja.

[101] Ekként nem sértett törvényt az eljáró bíróság, amikor a terhelt bűnösségét foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés vétségében [Btk. 165. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] megállapította, és törvényes a cselekmény minősítése, illetve a kiszabott büntetés is.

[102] Mindezekből, vagyis a terhelt hanyag gondatlanságának (Btk. 8. § II. fordulat) megállapításából következik, hogy a felülvizsgálati indítvány tévedésre mint büntethetőséget kizáró okra való hivatkozása alaptalan.

[103] Mindazonáltal a tévedésre hivatkozással kapcsolatban a Kúria rámutat, hogy a lőfegyver biztonságos kezelésére, használatára (ideértve az ezekhez szükséges jártasság megszerzésére) vonatkozó szabályok a terheltet attól függetlenül terhelték, hogy a vadászaton ténylegesen vendégvadászként vett részt, és ekként a vad kilövésére (az első két célzott lövés leadására) a vadásztató adott neki engedélyt. A felelősség alapját képező harmadik, véletlen lövéssel összefüggésben a tévedés lehetősége pedig fel sem merülhet.

[104] Az első két, célzott lövéssel összefüggésben a Kúria fentebb már részletezte, hogy ezek a terheltnek felrótt magatartás körében nem képezték a vád tárgyát.

[105] Ehhez képest rögzítette a másodfokú bíróság a tényállás javítása körében e lövések kapcsán azt, hogy „Figyelemmel a megcélzott őzbakok vadászoktól való helyzetére, a mögöttük, a golyós lőfegyver által veszélyeztetett távolságon belül, 935 méterre lévő belterületi ingatlanok, épületek elhelyezkedésére, már a vádlott által korábban település1 belterületének irányába az őzekre leadott két célzott lövés is közvetlen és konkrét veszélyhelyzetet eredményezett, súlyosan veszélyeztette mások életét, testi épségét, vagyonbiztonságát.” {Nyíregyházi Törvényszék 4.Bf.204/2023/8. számú ítélet [54] bekezdés}.

[106] A tényállás ekkénti kiegészítéséből a másodfokú bíróság további jogkövetkeztetéseket vont a terhelt büntetőjogi felelőssége körében a bűncselekmény alapesetében nevesített veszélyhelyzetet, mint eredményt illetően {Nyíregyházi Törvényszék 4.Bf.204/2023/8. számú ítélet [84]-[86] bekezdés}.

[107] A másodfokú bíróság e ténybeliséget érintő megállapításával azonban túlterjeszkedett a vádon [Be. 6. § (2) bekezdés], amely a jogerős ítélet meghozatalának időpontjában még nem volt olyan eljárási szabálysértés, amely miatt felülvizsgálatnak van helye [Be. 649. § (2) bekezdés d) pont I. fordulat, Be. 607. § (1) bekezdés b) pont].

[108] A vádon való – másodfokú bíróság általi – túlterjeszkedésnek jelen ügyben azonban azért nem volt jelentősége, mert a terhelt büntetőjogi felelőssége – a vádban írtak alapján – az általa leadott harmadik, véletlen lövés miatt a fentiek szerint aggálytalanul megállapítható, s magatartásának eredménye nem csupán veszélyhelyzet, hanem halálos sérülés bekövetkezése (a sértett halála) formájában jelentkezett.

[109] Ekként a Kúria a terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a megtámadott határozatot a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[110] *A döntés elvi tartalma*

[111] Minél veszélyesebb egy adott tevékenység végzése az emberi életre, testi épségre, egészségre, annál nagyobb felelősség hárul az ilyen tevékenységet végző, irányító, azt ellenőrző személyekre, következésképpen az ehhez igazodó elvárhatósági szint (szabálykövető magatartás igénye) is egyre magasabb. Lőfegyvert csak a legmagasabb fokú biztonság követelményével összhangban állóan szabad használni, amelyhez úgy a használatra, kezelésre vonatkozó szabályok teljes ismeretében, mint a működtetésben való jártasságban megnyilvánuló felkészültség is nyilvánvalóan hozzátartozik.

Hanyag gondatlanság (Btk. 8. § II. fordulat), ha az elkövető azért nem látja előre magatartása következményeit, mert a tőle elvárható körültekintést elmulasztja. Ez esetben a megkövetelt rá gondolás hiányáról van szó, az elkövetőnek a megkívánt és elvárható rá gondolás hiánya

róható fel. Ez a következmény tényleges előrelátásának hiányát jelenti, amikor tehát nincs tudat, viszont kellő figyelem és körültekintés mellett megvan a lehetősége.

IV.

[112] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[113] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2025. június 17.

Molnár Ferencné dr. s.k. a tanács elnöke, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró, Dr. Horváth Péter s.k. bíró, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

BÉ